

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det er både vældig interessant og også ganske underholdende at høre en socialdemokratisk minister i den grad tage afstand fra, at statsapparatet skal bruges til noget som helst, og at forbrugerne skal overtage det her ansvar. Det synspunkt noterer jeg mig så.

Jeg vil bare godt spørge for at få fuldstændig klarhed over, hvad regeringens linje er: Går regeringen ind for det, som hr. Torben Lund har fremført effektivt, markant og mange gange, nemlig at alle gensplejsede fødevarer, uanset om det kan måles i produktet eller ej, skal mærkes, så forbrugerne får et frit valg? Det var spørgsmål nr. 1.

Og spørgsmål nr. 2: Går regeringen ind for, at kød og mælk, som er produceret ved hjælp af gensplejset foder, skal mærkes, så forbrugerne får et frit valg i forhold til produktionsmetoden, sådan som det socialdemokratiske debatoplæg lægger op til, sådan som den socialdemokratiske spidskandidat til Europa-Parlamentet har foreslået? Er det regeringens politik, ja eller nej?

Formanden:

Jeg ser ikke flere markeringer i denne runde. Jo, ministeren.

Og derefter går vi videre i ordførerrækken.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):

Til hr. Frank Aaen vil jeg gerne sige: Nej, det gør vi ikke, fordi SF går et skridt for vidt. Og så kommer svaret på, hvorfor de gør det. Det gør de, fordi de også kræver, at det må være staten, der skal tage ansvaret for, at det bliver mærket, at f.eks. en kalv har fået noget gensplejset undervejs i sit liv; men det er ikke staten, som skal påtage sig dette ansvar.

Til hr. Jørn Jespersen vil jeg sige: Ja, vi går ind for fuld mærkning dér, hvor vi analytisk har mulighed for at påvise det. Det har vi ikke, når det gælder kød, og når det gælder mælk, og derfor vil det være at stikke blå i øjnene på forbrugerne. Det vil være at påstå, at man kunne kontrollere noget, at man kunne garantere noget, som man ikke er i stand til at gøre. Og regeringen og Socialdemokratiet fører en ordentlig og troværdig forbrugerpolitik.

Mariann Fischer Boel (V):

Sammen med et bredt flertal i Folketinget er Venstre jo gået ind for, at vi får nogle meget præcise og nogle meget skrappe mærknings-

ordninger, så skrappe og præcise som det overhovedet er muligt. En enkel og gennemskuelig mærkningsordning styrker forbrugernes muligheder for frit at kunne vælge til eller kunne vælge fra mellem det store udbud, vi har af gode levnedsmidler.

Derfor virker SF's beslutningsforslag om en total mærkning af fødevarer, der bare har været i nærheden af gensplejsning, jo i virkeligheden også umiddelbart besnærende. Forslaget går dog langt videre end det. Det har været den almindelige holdning både i erhvervet, i Forbrugerrådet, i detailhandelen, i den danske stat og i EU's lovgivning. SF ønsker nemlig, at ethvert produkt, altså kød og mælk, fra de husdyr, der i et eller andet omfang er blevet fodret, f.eks. med gensplejset soya, skal mærkes i fremtiden. Det er så heller ikke alene de sundhedsmæssige årsager, der ligger til grund for SF's beslutningsforslag; det er også modstanden mod selve den måde at producere på.

I Venstre mener vi, at det er klart, at mærkningsdiskussionen, altså hele afgrænsningsproblematikken, er det allervanskeligste i denne i øvrigt i forvejen vanskelige og også følelsesladede gensplejningsdebat.

Efter Venstres mening ligger en totalmærkningsordning for øjeblikket ikke inden for det muliges rammer, hverken økonomisk eller praktisk, og det skyldes især det meget store antal varenumre, som i dag findes i detailhandelen.

Jeg tror også, at der er flere varer, der i dag er gensplejset, end hr. Frank Aaen måske sådan i første omgang forestiller sig. Det er nemlig vigtigt at huske på, at der i løbet af de seneste år formodentlig er importeret genmodificerede afgrøder i stigende mængder, og som konsekvens vil en totalmærkning indebære, at en meget stor andel af de produkter – der er nogen, der siger helt op imod 90 pct. – i fremtiden vil skulle mærkes med: »Kan indeholde GMO«; eller: »Dyret kan være fodret med GMO«.

Selv om vi i Venstre generelt er tilhængere af mærkningsordninger, er det helt klart afgørende for os, at enhver mærkningsordning også skal kunne fungere i praksis. Det skal simpelt hen være praktisk muligt at kontrollere, at mærket også holder, hvad det så lover, ellers bliver ordningen i virkeligheden bare et aflad, og vi får opbygget et enormt og overflødigt kontrolapparat, uden at det samtidig bevirker, at forbrugeren får den reelle og den rette information.